

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes jo ikke, at hr. Helge Adam Møller svarede på spørgsmålet, nemlig spørgsmålet om, hvordan man med udsendelse af det her hold soldater, knap 100, nu får en sikkerhed for, at de problemer, der er blevet større, bliver løst.

Jeg kan også stille spørgsmålet på en anden måde: Hvilken garanti har vi for, at hr. Helge Adam Møller ikke står her om 2 måneder, når vi, som vi har fået at vide fra den socialdemokratiske ordfører, skal behandle et beslutningsforslag om forlængelse, og kommer med et nyt forslag om yderligere styrker: 500 mere eller 1.000 mere?

Altså hvilke garantier er der for det, eller hvilke begrundelser vil hr. Helge Adam Møller fremføre for, at det er helt usandsynligt, at hr. Helge Adam Møller i løbet af meget kort tid vil stå heroppe igen og bede om flere danske soldater til Irak?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er der jo desværre ikke mange områder her i livet, hvor man kan give en absolut garanti for det ene eller det andet, og de gange, man går det, risikerer man altså at komme i svare vanskeligheder. Så jeg kan selvfølgelig ikke give hverken en garanti eller en sikkerhed for, at alle problemer bliver løst; jeg kan nærmest give en garanti for det modsatte: Jeg kan garantere, at alle problemer er ikke løst om hverken 2 måneder eller 6 måneder eller 8 måneder i Irak. Det forestiller jeg mig ikke. Jeg kan heller ikke give en garanti for, at de vil blive ti gange værre, men jeg er overbevist om – og det tror jeg der er mange der er – at hvis man tænkte sig den situation, at tropperne blev trukket ud, eller at de blev voldsomt reduceret, så ville man se en situation, som var mange, mange gange værre, så ville man meget let risikere, at Saddam Hussein og hans håndgangne mænd kom tilbage.

Og hvad ville det så medføre? Var det 10.000, der ville blive slagtet? Nej, det var vel snarere en million eller halvdan. Men det er jo selvfølgelig småting i forhold til dem, han slagtede under de 30 år, han sad ved magten. Så det er situationen.

Det her er ikke den ideelle løsning, men det er den løsning, der er medvirkende til, at vi på lang sigt får ordnede forhold i Irak.

Det vil sige, at hvis der om 2, 3 eller 4 måneder skulle blive brug for at udvide og senere

indskrænke: Vi tager stilling, vi vil løse en opgave; vi vil være med til at løse den. Vi har FN's opbakning fra den 22. maj, hvor man beder landene om at gøre det, og det vil vi godt leve op til, også selv om det skulle kræve lidt yderligere.

Hvad vidste vi, da vi gik ind i Bosnien for 10 år siden, nøjagtigt om, hvorvidt det ville være noget, der endte efter 2 år eller 3 år, efter ½ år? Man bliver klogere, når situationen er overstået. Men det var godt, vi gik ind i Bosnien; det var godt, vi var med i Kosovo; det var godt, vi var med i Makedonien. Det takker befolkningen os dér for, men de takker ikke hr. Søren Søndergaard – ikke et sekund.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Villy Søvnald som ordfører.

Villy Søvnald (SF):

Tak for lejligheden til at svare også lige efter hr. Helge Adam Møller, for mig forekommer det helt underligt, at det samme flertal, når der er så stort et folkeligt behov for at takke, så ikke er villig til at lave en åben høring, hvor man diskuterer betingelserne. Det forstår jeg slet ikke sammenhængen i, men det kan vi jo vende tilbage til senere.

SF stemte som bekendt imod beslutningsforslag nr. L 118, som banede vej for dansk krigsdeltagelse i Irak, sammen med en meget snæver kreds. Vi stemte ligeledes imod B 165, som var til behandling den 15. maj, hvor Danmark med beslutningsforslagets ord blev besættelsesmagt i Irak.

Kl. 19.20

Vi stemmer imod det her forslag om at udvide styrken i omfang og i virkeligheden på ubestemt tid fremover. Der er vel ingen i den her sal, der er ved sine fulde fem, der forestiller sig, at denne her aktion er slut, når det nuværende mandat udløber i december; vi vender med sikkerhed tilbage til sagen.

Hvad er så problemerne i det her? Det første problem er, at det her er en krig, en besættelse, der konsekvent bryder samtlige folkeretlige regler, der er bygget op efter Anden Verdenskrig. Hvis man er i tvivl om det, så synes jeg, at hver dag, der går, bringer klarere lys.

Den nuværende bevægelse underminerer FN og andre internationale institutioner, som Danmark har en interesse i ikke at underminere, men at styrke i en situation, hvor der er mange konflikter rundt omkring i verden. Danmark har valgt, ikke en selvstændig politisk linje, Dan-